

بیماری رقصاک چیست و باعث بروز چه اختلالاتی می‌شود؟

بیماری رقصاک چیست؟

رقصاک نوعی اختلال حرکتی می‌باشد که حرکات بدنی غیر قابل پیش‌بینی در فرد ایجاد می‌کند. در ادامه در مورد علائم این بیماری خواهید خواند اما به طور کلی، حرکات جزئی مانند تکان دادن دست و پا و ایجاد اختلالاتی در بلع، گفتار، حالات بدنی و راه رفتن از مشخصه‌های بیماری رقصاک است.

علائم بیماری رقصاک

علائم رقصاک معمولاً بسته به شرایط ایجاد آن متفاوت است. ضعف عضلانی و لکنت زبان یکی از علائم بیماری رقصاک است. حرکات رقصاک ممکن است کند یا سریع باشد. درد شدید و عدم کنترل جسمی از مشخصه‌های دیگر این بیماری است. شرایط مرتبط با رقصاک و علائم آن عبارتند از:

۱- بیماری هانتینگتون رقصاک:

بیماری هانتینگتون نوعی بیماری ارثی می‌باشد. این بیماری سلول‌های عصبی مغز را دچار تخریب می‌کند.

۲- اکتوسیتوز از بیماری رقصاک:

این بیماری یک اختلال ژنتیکی بسیار نادر می‌باشد و توسط گلیبول‌های قرمز خفیف قابل شناسایی است. این بیماری باعث بروز اختلالات عصبی می‌شود و عملکرد مغز را تحت تاثیر قرار می‌دهد. این اختلال با انقباض عضلانی ناشی از دهان و صورت همراه است که عبارتند از:

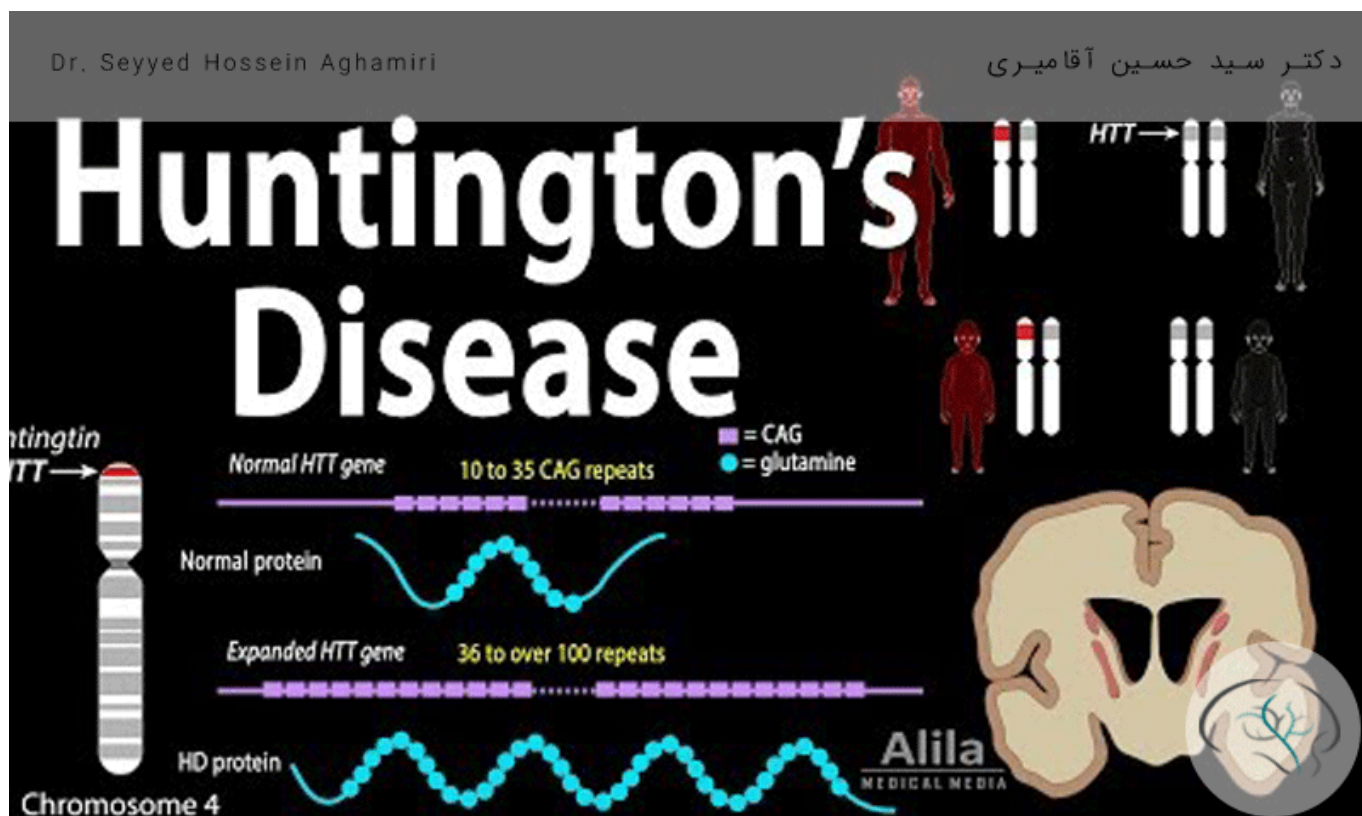
- خم شدن غیراختیاری
- [دندان قروچه](#)
- گزش لب و زبان
- دراز کشیدن یا تف کردن
- تیک آوایی
- حرکات یا سخن غیراختیاری
- گفتار خشن
- مشکل در گفتار یا ارتباط

۳- بیماری کره سیدنگام رقصاک:

این بیماری به طور عمده، کودکان و نوجوانان را تحت تاثیر قرار می‌دهد و به دنبال عفونت استرپتوکوک است. همچنین می‌تواند بر اثر عارضه تب روماتیسمی ایجاد شود. این نوع عمدتاً پاها، صورت و دست‌ها را تحت تاثیر قرار می‌دهد. این عارضه اختلالاتی در انجام کارهای اختیاری ایجاد می‌کند و فرد در انجام دادن کارهای اساسی روزمره مانند لباس پوشیدن یا غذا خوردن، با مشکل روبرو می‌شود. اختلالات شایع دیگر عبارتند از:

- ضعف عضلانی
- راه رفتن غیرطبیعی
- تنش عضله زبانی

دلایل ابتلا به رقصاک

رقصاک دارای دلایل متعددی است که می‌توانند موقت و یا مزمن باشند. این علل عبارتند از:

- شرایط ژنتیکی، مانند بیماری هانتینگتون
- ایدز
- شرایط مرتبط با عفونت، مانند کوریا سیدنگام
- شرایط ایمنی مانند لوپوس اریتماتیک سیستمیک
- اختلالات متابولیک و غدد درون ریز، از جمله هیپوگلیسمی
- حاملگی به نام کوریا گراویداروم شناخته می‌شود.
- داروها، از جمله لوودوپا و نورولپتیک

درمان

درمان رقصاک به نوع آن بستگی دارد. برای مثال، نوع سیدنهام را می‌توان با آنتی بیوتیک درمان کرد و بیماری هانتینگتون با داروهای ضد سایکوتیک و سایر داروها قابل درمان است. هیچ درمانی برای بیماری پارکینسون وجود ندارد، اما علائم آن قابل کنترل است. مراجعه به یک [متخصص مغز و اعصاب در تهران](#) یا شهرهای دیگر می‌تواند در کاهش علائم و درمان این بیماری نقش به‌سزایی داشته باشد.

داروهای مربوط به بیماری رقصاک:

اکثر داروهای رقصاک حاوی دوپامین هستند. دوپامین یک انتقال‌دهنده عصبی یا شیمیایی مغزی است که کنترل تفکر، حرکت و لذت را در مغز بر عهده دارد. بسیاری از اختلالات حرکتی با سطوح دوپامین در ارتباط هستند. از جمله این اختلالات می‌توان بیماری پارکینسون و سندروم پاهای بیقرار را نام برد. بعضی از داروها باعث مسدود شدن

گیرنده‌های دوپامین میشوند، تا بدن شما از مواد شیمیایی استفاده نکند. بسیاری از اینها داروهای ضدویروسی هستند که برای درمان کم‌خونی مصرف میشوند. این داروها عبارتند از:

- هالوپریدول (هالدول)
- فلوفنازین (پرولیسین)
- کروتیپین (سرکوئل)
- اولانزاپین (زیپرکس)
- ریسپریدون (risperdal)

از جمله داروهای دیگری که باعث کاهش دوپامین میشوند، می‌توان رزپرین و تترینازین (Xenazine) را نام برد.

داروهای شناخته شده بنزودیازپین‌ها مانند کلونازپام (کلونوپین) همچنین در کاهش علائم بیماری رقصاک می‌تواند مؤثر باشد. ضد انعقادها، برای کاهش حرکات خود به خودی تجویز میشوند و می‌توانند در کاهش علائم رقصاک مؤثر باشند.

جراحی برای بیماری رقصاک:

تحریک مغزی عمیق یک روش جراحی برای درمان بیماری رقصاک است. این درمان عبارت است از اعمال الکترودها در مغز برای تنظیم امواج عصبی. در صورت بی‌اثر بودن دارودرمانی، ممکن است پزشک تحریک مغزی عمیق را تجویز کند. با این روش درمان قطعی صورت نمی‌گیرد، اما می‌توان نشانه‌ها را کاهش داد.

مراقبت در منزل از بیماری رقصاک:

افراد مبتلا به رقصاک، به راحتی زمین می‌خورند. اقدامات مراقبت خانگی شامل نصب سطوح غیر لغزش روی پله‌ها است تا از سر خوردن و سقوط احتمالی جلوگیری شود.